

economia feminista

Seria sostenible la vida sense el treball de cura?

Comencem la reflexió amb un parell de dades rellevants: segons la darrera Enquesta d'usos del temps a Catalunya (2010-2011), el temps dedicat al treball domèstic familiar o de cura és superior al treball remunerat; el primer ocupa una mitjana de tres hores al dia per persona i el segon, una mitjana de dues i mitja. I l'altra dada, aquesta prou coneguda, el treball de cura, el fan principalment les dones; aquestes participen, de mitjana, quatre hores al dia en el treball de cura, mentre que els homes hi participen només la meitat, dues hores.

Les aportacions de l'economia feminista en aquest tema han estat cabdals. No és altra cosa que la concreció de posar al centre la vida de les persones. La vida i la societat no es podrien entendre ni serien viables sense el treball de cura que garanteix la reproducció de la vida humana, una part important de les necessitats bàsiques de les persones i que les persones estiguem en condicions de participar en el treball remunerat. En altres paraules, el treball de cura és imprescindible per a la sostenibilitat de la vida. D'altra banda, cal tenir en compte que els éssers humans som vulnerables, ja sigui per edat, per malaltia o simplement com a éssers emocionals. Les persones, al llarg de la vida, necessitem compartir i ser cuidades.

Davant d'aquesta realitat, trobem dos problemes centrals en el binomi cura-dependència: homes i dones ens hi situem diferentment, de manera que les dones estem sobrerepresentades en les cures, i el treball de cura és invisible i no valorat socialment.

La incorporació massiva de les dones al mercat de treball i la falta de polítiques públiques que donin resposta a les necessitats bàsiques de les persones han provocat que a la nostra societat hi hagi una crisi clara de les cures, que està sent mitigada parcialment pel treball de les dones migrants, realitzat en situacions extremes de precarietat (salari, horaris, prestacions socials...) i molts cops deixant, als seus països d'origen i a càrrec de les seves xarxes socials, persones que necessiten ser cuidades.

Abordar la valoració del treball de cura significa posar al centre de les polítiques les persones. Requereix intervenció en el mercat de treball, en la corresponsabilitat d'homes i de dones, en polítiques públiques que donin resposta a les necessitats de les persones... Significa, en definitiva, repensar la societat. ●

Neus Moreno Sáenz

Convocat el Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista

Aquest ha estat un any en què la força de la vaga del 8 de Març ha situat el feminisme al centre de la política. El sindicalisme, i, especialment, CCOO, va fer una aportació decisiva a la vaga feminista convocada traslladant la reivindicació als centres de treball.

De ben segur que aquest any s'han realitzat molts projectes i accions per lluitar contra la violència masclista o per implementar mesures i plans d'igualtat a les empreses, per fomentar la igualtat d'oportunitats en el mercat laboral i per posar fi a la bretxa salarial o al sostre de vidre i el terra enganxós.

Ara és el moment de fer visible aquestes lluites: presenta una candidatura al Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral, que convoca la Fundació Cipriano García.

El termini de presentació de candidatures és el 15 de setembre del 2018. Les candidatures es poden fer arribar per correu electrònic a fcg@ccoo.cat.

Com l'any passat, el lliurament del premi tindrà lloc el proper 6 d'octubre, durant la Diada pel Treball Digne.

Podeu consultar les bases del premi [aquí](#). ●

